

LEERT KENNEN UWE RECHTERS :

Loop het Paleis rond... loopt binnen in de gehoorzaam... vangt de psychologie van Bandzuilen en rechters een ding niet geven kunnen beraadslijk moeten winnen voor uwe stelling.

LEERT KENNEN UWE CONFRATERS :

Gaat juistreer maar hun pleidooy... bestudeert hun persoonlijkheid, hun eigenschappen, verleidt hun vorm van weisprekendheid, doet maloed van bewijsoering, de kracht van fluisteren of uitblazin, bordoed hun stemvendingen en gebaren spel, waardert met crichtisch in hun onstandig kennis van de zaak, hun juridische wetenschap, hun listvolle of listloze handigheid in uiteenzetten of verzuigen, niet het enig doel : « Overtuigen ».

Leert daar autonome schadeelen het voorrecht van het Vrij Woord en de plicht van Harte... kleine Rechtschaphemheid.

Komt bij ons.

Weest welkom !

De Balie biedt u confraterniteit en verzetelt u bescherming;

Het Vlaamsch Pleitgaootschap schenkt u Vriendschap en Toewijding.

Wij stellen onze inrichting en haar werkzaamheden ten dienste van uwe noodzakelijke beropspaching ; in een atmosfeer van makterschach leert gij overwinnings eigen schachtheit, vindt gij medezegenschap in onderlinge critiek, in het vooruitzicht van de nieuwe eischen die de Maatschappij morgen aan uw plichtbaan stellt en met het doel te zijn of le worden een advocaat in de volle betekenis van zijn Brusselse beropspakkraamheid voor het rechtsgebied van een Hof, waar bewoers van luogsten aantrekken hem belang kunnen verdienen, treft gij in onzen kring vorming en oefeningsmogelijkheden.

Leert daar autonome schadeelen het voorrecht van het Vrij Woord en de plicht van Harte... kleine Rechtschaphemheid.

Komt bij ons.

Weest welkom !

echtelijken band willen verbreken. Verre van de echtscheiding te vergemakkelijken moeten wij beletten dat den huuseliken haard te niet zou gaan. Het is hoog tijd de remmen vast te dranen om te beletten naar den afgrond te rollen, zoools senator Orban onlangs nog zei.

Hebben zij werkelijk niets begrepen ? Hebbent ze niet begrepen dat den eeuwenlangen drukkesten domper die dunk zij hante zwakteid de vrouw heeft kunnen kleinhouen.

Maar, om ons het hedendaagsche meisje be te voor te stellen moeten we ons toch in het voorbijgaan rekenschap geven van de latente onzedelheid der atmosfeer waarin we leven. Waarmee vernaken zich de menschen heden dage ? Een enkel voorbeeld : de bioscoop, die een soort antispatmingsmonopolium bereikt. Nuigen en negentig procent der films zijn ouderneemingen van libidineuze prikkeling ; veel geld, champagne, en het eeuwig afgakkerde thema van de verleiding, dat ons in de gezochte schandaalatmosfeer brengt, waarschijnlijk en het zelfbeschikkingssrecht der individus zijn zoools die der volkeren.

De geestelike verwantordeling alleen, heeft aan de meesters goede onderdeeling bezorgd. Indien gij nu de weg naar de kultuur openlaat, is het einde van uw meesterschap nabij. De vrouw die in onzen kring vorming en oefeningsmogelijkheden.

Leert daar autonome schadeelen het voorrecht van het Vrij Woord en de plicht van Harte... kleine Rechtschaphemheid.

Komt bij ons.

Weest welkom !

Het klassieke heeld van de « oie blanche », die blanke engel die gedwee, de vaderlike begeertening intach, de weitlike koppeling aanspraak met den reeds ontgochelden jongeling van dertig a veertig jaart. Zilt ge zeker, dat die tot het verleden behoorst ? Wellicht zithen « oies blanches » zeldzaam geworden bloemen die fier en daar nog bloeien in het schermericht der oude salons in delftige provincie-

Maar, om ons het hedendaagsche meisje be te voor te stellen moeten we ons toch in het voorbijgaan rekenschap geven van de latente onzedelheid der atmosfeer waarin we leven. Waarmee vernaken zich de menschen heden dage ? Een enkel voorbeeld : de bioscoop, die een soort antispatmingsmonopolium bereikt. Nuigen en negentig procent der films zijn ouderneemingen van libidineuze prikkeling ; veel geld, champagne, en het eeuwig afgakkerde thema van de verleiding, dat ons in de gezochte schandaalatmosfeer brengt, waarschijnlijk en het zelfbeschikkingssrecht der individus zijn zoools die der volkeren.

De geestelike verwantordeling alleen, heeft aan de meesters goede onderdeeling bezorgd. Indien gij nu de weg naar de kultuur openlaat, is het einde van uw meesterschap nabij. De vrouw die in onzen kring vorming en oefeningsmogelijkheden.

Leert daar autonome schadeelen het voorrecht van het Vrij Woord en de plicht van Harte... kleine Rechtschaphemheid.

Komt bij ons.

Weest welkom !

DE VROUW EN ONZE BESCHAVING

Openingrede uitgesproken door Mr Verougsstraete

Minister de Stathouder,
Dames en Heeren,
Waarde confraters,

Maar de diepere achtergrond van dit heel systeem en van de later bijkomende wetten, ligt nog elders.

Het is deze opraving dat de sexuele betrekkingen als zoodang zondig zijn en dat zij een morele rechtvaardiging nodig hebben ; dat kinder vormen van de familiale gemeenschap, in hoeverre deze leiddraden van het menschelijk handelen, er toe hebben bijgedragen, de werkelijke zielchelk en menschwaardigheid te steunen, de onzedelheid te onderdrukken en de conflicten niet gerechtigheid te beslechten, en daarin is ons onderwerp ongeveen.

Welke zijn de ethische en wettelijke regels die in onze West-Europese beschaving de verhoudingen van de vrouw tegenover de maatschappij, tegenover den man en tegenover het kind organiseren ?

Fundamenteel begrip : de familie, grondslag der maatschappij, een gemeenschap van de man het hoofd is, aan wie de andere leden der gemeenschap onderworpen zijn, die hem moeten gehoorzaam, hem volgen, en zijn toelating nodig hebben om hetzij welke belangrijke daad te stelen, die onder zijn controle staan voor wat het privat leventreft.

De wet steunt deze instelling door de volmaakt van den man over de kinderen en zyne quasi-vrouwacht over de goederen, verder door de onbevraamheid der gehuwde vrouw.

De echelike hand is principeel onverbrekbaar, zint verbraking wordt aan streng voorwaarden onderworpen. De echelike wordt penalti bestrafft, voor de vrouw is een enkelschakel betrekking voordoe om het misdriif alleen wanner er ondertof van bijzit is in het echelike huis.

De echtscheiding is een sanctie van echtbreuk, mishandeling of grove belediging (behalve de ongeveer theoretisch gebleven instelling van de echtscheiding door wederzijdse toestemming).

De familiale gemeenschap wordt ook beschermd door de bureau van de rechten der onechtelijke kinderen en de wengering van actie tegen den vader aan de ongelieve vrouw. Ook zijn de weiten die hieraan uiteronderling hebben gebracht ongeveer theoretisch gebleven.

Maar, om ons het huwelijkszelf zelf een voor het behoorlijke jonge meisje. Zal zi snappen dat de gevaren van onze trouwlijd ? Zal het nastreven van het door den gevevo zoo hoog gesleide doel, haer leve maken ? Helas, nergens vindt men zylyprorise, dan in deze periode van het levensleven. Alles wordt in het werk geste. den jongen op te visschen die haar voor leven op zy zet. Voor zooyele meisjes is het huwelijkszoo te zeggen een einddoel. Wanneer zy den man > zyf, zօals het volgt, zyf huur alle problemen opgelost. De grote is dat verlagering van de rust, van deze oto heel de meestersopreding ze zorgt heeft voorovercid.

De schijnheilheid is, in dezen levens om den man, een onmisbaar wapen. Wnu komt... minder belang.

Dat deze premairatimone comedie al: zelfsprekend wordt beschouwd, blijkt u traditionele grap over « vóór het huwelijk trouwen » nog even aan, dat voor etische vertrouwen specifiek bijna het welsch vertrouwens onmogelijk is.

Voor zooyele meisjes is het huwelijkszoo heel, dat in deze periode van de verleiding dat ons in de bioscoop gaat, van de jeugd boven, en ook onder de zestien jaar.

Is niet de zonde zelf, de aantrekkelingskracht van de verboden vrucht die aan het huwelijk een zo groots prijs heeft gegiveen ? Anatole France in zijn « Ille des Pingouins » vertelt ons het ontwaken van de coquette in het vijfde zoudra ze een kleed heeft gekregen, en het ontwaken van de perverse zinnewijfheid van het mannetje.

Heel het mysterie wantrame we het sexueel ontragen dat ongewijfeld de grote schuldige van wat men inneemt mag, de sexueel obsessie van onzen stijf.

Marc Rimpont, de held van Huxley's « Point canter point », bestaat de geestelijke armoe van Don Juan en de Don Juan's : « Indian » zijn eenvoudig aan hunne geboorzaanden, zouden zij zoo weinge avonturen beleven. »

Niet de passie, niet het instinct maken Canavans op Byrons. Het is een voordeurde fijteling van hunne verleiding die ze noodig hebben, alvorens zij hun zogedoch beginnen van onmisjiekheid heel ook het late huwelijk niet slachten.

Voges wij schijf dat de drie vrouwen geofferd op het altaar van de baarhond van de dame. »

Ontelbare zijn de gevallen waar de vi besmet wordt door haren echtgenoot.

Van misjiekheid heeft ook het late huwelijk een vooraleel slachten invuldin.

Heel de oproeding van het meisje is erop richt ze ver te houden van alle verleidung, streng geluiden meisje wordt, zoo mogt opgesloten, thuis of in de kostschool.

Maar nochans moet ze haar « entrée » in de monde » maken. Periodisch wordt ze in atmospaer van lichterheden en luxus plaatst (baths, sommervacancies aan zee) om de ernstigste daad van haar leven voor te reiden.

Is ze wat vrifer, dan doet ze maar al te v

aan de ongezonde dubbelzinnigheit. In v

en walging voor de normale sexuele daad gevord, is zij met Ziel en lichaam vank meer in staat een natuurlijc en gezond sek- leven te leiden.

Een van degenen die het beste de heiligheid van de vrouw, hare etige onderwerping op den troon tussen de vier huismuren heeft gekenmerkt met onverbiddelijke logica, is wel de vrouwenthaler Schopenhauser, in zijn essat over de 19e eeuwse vrouw.

« De vrouw heeft geen intelligentie, geen gevoeligheid voor muziek, poësie noch plastische kunsten. Het is haar zuiver naïvité, die de Grieken sloten zuivere ansellerij uit beiaard. Zij kan de man niet overmeesteren van wat men inneemt mag, de sexueel obsessie van onzen stijf.

Marc Rimpont, de held van Huxley's « Point canter point », bestaat de geestelijke armoe van Don Juan en de Don Juan's : « Indian » zijn eenvoudig aan hunne geboorzaanden, zouden zij zoo weinge avonturen beleven. »

Niet de passie, niet het instinct maken Canavans op Byrons. Het is een voordeurde fijteling van hunne verleiding die ze noodig hebben, alvorens zij hun zogedoch beginnen van onmisjiekheid heel ook het late huwelijk niet slachten.

En onze leugd : voorai hier is bij ontelbare het sexueel opgesloten tot een verscheidenogenover die onthanteleitknechtige vrouw een veel dom liguer staal, die vrouw die hij verover, niet zonder hofd, en ten slotte zonder hart.

Over de « eerbaarheid » van de dame drukt hij zich uit als volgt : « Een leger van prosociale organisatie die aan de vrouw niet den door de macht der dingen er toe gebracht kunnen, voorai hier is bij ontelbare het sexueel opgesloten tot een verscheidenogenover die het spuiale doet is, de gelukkige vrouwen die een echtliefgen heeft gevonden of erop hopen kunnen, voorai die gevallen der verleidung te vrijwach. In Londen, zegt hij, zijn er 80.000 publieke vrouwen wrechedig ten offer gebracht, op het altaar van het huwelijksvrome.

Hij predikt de terugkeer tot de polygamie :

« Trouwens » zeg hij, « overall bestaat de polygamie in feite. Geen dame meer ! De dame is het monstrum van de Europeesche beschaving en van de germano-christelijke dominie en kan het niet meer te leiden.

gesloten maatnemerschapschap, een gemeenschap waarvan de man het hoofd is, aan wie de andere leden der gemeenschap onderworpen zijn, die hem moeten gehoorzamen, hem volgen, en zijn toelaatting nodig hebben om hetzelfde te doen. De echelijke band is principieel onverbrekbaar, zijne verbreking wordt aan strenge voorwaarden onttrokken. De echelijke bond moet bestaan, voor de vrouw is een enkele seksuele betrekking voldoende om het misdrif uit te maken, bij den man bestaat het misdrif alleen wanneer er onderhoud van bijzit is in het echelijke huis.

De wet steunt deze instelling door de volmacht van den man over de kinderen en zingebruik, mishandeling of grove belediging (behalve de ongeveer theoretisch gebleven instelling van de echtscheiding door wederzijdse toestemming).

De familiale gemeenschap wordt ook beschermend door de berooving van de rechten der onschuldige kinderen en de weigering van actie tegen den vader aan de ongelukkige vrouw. Ook zijn de wetten die hieraan uitzondering hebben gebracht ongeveer theoretisch gebieden.

Iets nog dat van belang is voor de moeder, dc vruchtbaarheid wordt penaal bestraft, en het vasthouden van de bevrijding door contraceptieve middelen dat niet bestraft wordt, wordt mochtens belemmerd door de strafbaarheid van alle plichten en verkoop der contraceptieve middelen.

Mijnheer de Portails heeft de volgende uitleg van wat hij zelf noemde en wat gebieden is, « het fundament zelve van onze beschaving » :

« Macht en durf zijn eigen aan den man; beedesheid en kuisheid zijn eigen aan de vrouw. De vrouw heeft bescherming nodig omdat ze de zwakste is, de man is vrijer omdat hij sterker is. De gehoorzaamheid der vrouw is een hulde aan de macht die haar beschermt. Ze is een noodzakelijk gevolg van de huwelijksgemeenschap die niet zou kunnen voortbrengen indien één der echtgenoot niet aan de andere onderworpen was. »

Verder legt de heer de Portalis nog de reden uit voor die ongelijke strengheid waarmee de hof verzuimt der plichten van den sterke vrouw en van de zwakte vrouw bestraft worden : « De ontrouw van de vrouw veroordelt meer verdorvenheid en heeft gevreeslijker gevolgen dan de ontrouw van den man ; ook is de man altijd minder streng geoordeeld geworden dan de vrouw. De vrouwen zouden wengen van hun echte belang inzien, indien zij in de schijnbare strengheid die men ter hune opzicht gebrukt, alleen een tyranneken diening zagen eerder dan een earbare en nuttige onderscheiding ».

En dan deze woorden, die ik niet zou durven vertellen, uit vrees humne beteekenis en gracie te schenden : « Destine par la nature au plaisir d'un seul et à l'agrement de tous, qui anime la beauté et qui est siôt émousee par les plus légers égarments du cœur ».

Niet de passie, niet het instinct maken Casanova en Byrons. Het is een vooridurende killeing van humne verbeelding die ze noodig hebben, alvoren zo lui zegachtig beginnen van ondervindingen op goed geluk af.

Vroeger wij erbij dat de « chartanveroveraer » tegenover de onthankingkeijke vrouw een veel te dom figuur staat, de vrouw die uit verwoert, zijn zonder hoofd, en ten slotte zonder hart.

En onze jeugd : vooral hier is bij ontelbaremen het sexuele opgroed tot een verslavende obsessie. Het ziekelijke plezier heeft veel voor gezonde levensregels onbekwaam gemaakt, geblaasde over alles wat niet verdorven is. Verdier de in verschrikkelijke mate toenemende zogenannde « Jeugdwvalingen » die men niet mag verzuigen, de heltaas zootratlike jeugd die onder den invloed van de onzedige atmosfeer van onze samenleving, maar zorgvuldig de zedelijke facette bewaren, die zich gewend heeft aan allerlei praktijken van ersatzverdedigingen, die zeer vaak, bij jongens en bij meisjes, tot echte homoseksuele praktijken gaan.

Over de « eerbaarheid » van de dame drukt hij zich uit als volgt : « Eer teger van prossilites die een schameelijke leven leiden, worden door de nacht der dingen en toe getracht een soort publieke en erkende klasse te vooramen, waarvan het speciale doel is, de gelukkige vrouwen die een echtgenoot gevonden hebben of erg hopen kunnen, voor de gevaren der verleiding te vryhouden. In London, zegt hij, zijn er 80.000 publieke vrouwen wreestandig ten offer gebracht, op het altaar van het huwelijk. »

Hij predikt de terugkeer tot de polygamie : « Trouwens » zegt hij, « overal bestaat de pogomanie in feite. Geen dames meer ! De dame is het monstrosus van de Europeesche beschaving en van de germano-christelijke domheid niet hare belachelijke aanspraak op respect en eer, die Schopenhauer doet denken aan die heilige apen van Benates, die zich onschendbaar wachten en zich daaron alles veroordelen. Dan zullen vrouw en kind niet meer door dc straten moeten wandelen met neergeslagen oogen. De eerste stap is aan de menschen te leeren het leven vink in het gelast te zien. De sexuele oproeding wordt door alle klaarziende geesten voorgestaan. Velen reeds hebben begrepen, en hebben vanwege gezegd van de ongezonde schaamte.

Daarvan een zeer belangrijkend verschijnsel. Overal zijn er naaktkunstuitstallingen ontstaan, ontteleerde centra in Frankrijk, Duitsland (vóór het 3de Rijk), en zelfs in ons land, het gezegend land van de aurea medicoritas, tellen de voorname kriggen reeds honderden ledien. Met de private kringen erbijgeleid komt men tot 3 à 4000. Ze kennen niet meer de valsche schaamte die aan onze arme geslachtsdeelen zooveel waarde geft. Ze genieten dankbaar van God's warme zon, zittend hunne voeten onder de mislukte aseten-samenleving, die er ons zoo ver vandaan heeft geleid.

Zij gaan tot de natuur als de kinderen ; ze gaan tot de natuur als ons goddelijk pastere Gezel :

Trouw als 't blommeke,
trouw als
't zandeken onder den voet,
Bedankt Hem !

O Geniet ! 't is zoet, 't is zoet
eene vrucht te genieten die
ripe is,
te voelen rijzen in het herte !

van wat incuioenen mag, de sexueele obsessie van onzen tijdt.

Marc Rampion, de held van Huxley's « Point counter point », behaagt de geestelijke armoe-indien zij eenvoudig aan funne verlangens gehoorzaamden, zouden zij zoo weinig avonturen beleven. »

Niet de passie, niet het instinct maken Casanova en Byrons. Het is een vooridurende killeing van humne verbeelding die ze noodig hebben, alvoren zo lui zegachtig beginnen van ondervindingen op goed geluk af.

Vroeger wij erbij dat de « chartanveroveraer » tegenover de onthankingkeijke vrouw een veel te dom figuur staat, de vrouw die uit verwoert, zijn zonder hoofd, en ten slotte zonder hart.

En onze jeugd : vooral hier is bij ontelbaremen het sexuele opgroed tot een verslavende obsessie. Het ziekelijke plezier heeft veel voor gezonde levensregels onbekwaam gemaakt, geblaasde over alles wat niet verdorven is. Verdier de in verschrikkelijke mate toenemende zogenannde « Jeugdwvalingen » die men niet mag verzuigen, de heltaas zootratlike jeugd die onder den invloed van de onzedige atmosfeer van onze samenleving, maar zorgvuldig de zedelijke facette bewaren, die zich gewend heeft aan allerlei praktijken van ersatzverdedigingen, die zeer vaak, bij jongens en bij meisjes, tot echte homoseksuele praktijken gaan.

Wij z in het Zal het : samene niet het die haas schenke : sen moe de dans Julie leit Wat treft, is last moj worden, ten eten dragen. Eens over he zedelijc het zwa verplich vreugde hev ligt, dan toch een diepwaardigheid, alhoewel het uitlengspunt en die conclusie ons natuurlijk foot lijken. Wat Schopenhauer toetschijft, aan de aangeboren « imbecillitas sexus » is een logisch funde, aantal echtscheidingen (van 690 tot 2500 in 25 jaar, in België ; van 1600 tot 16.000 in 30 jaar, in Frankrijk) ; op het steeds daalende aantal huwelijken ; op de pieg van de addrievingen (in West Europa, bijna overal, wijst men een verhouding aan van 40 à 50 afdrukken op 100 zwangerschappen) ; op de steeds toenemende beweging voor birth control ; verder op de algemeene verdorvenheid van de vrouw ; op het in de moeder steuren van alles wat heilig is. Het S.O.S. van de pauselijke encyklike, voorspelt ons de ondergang van onze matshappij in de gruwelijske losbandigheid en immoraliteit.

a. Terug, schreeuwen zij « voor het te laat te rechterhand die aan de linkerhand hare domheid verviert ?

We vinden daar een merkwairdig typeering van wat deze half foergusonse kultuur, van wat de wettelijke gesegranderde onthekwaamheid, en de onderdaanighedsmentaliteit gemaakt hebben van de vrouw die onder deze ontwikkeling als persoonlijkheid, die desbetrekkelijk in de onderdaanighedsdiede, in de orde der liefde » van Sint Augustinus.

Geldt niet voor de vrouw die fabel van de rechterhand die aan de linkerhand hare domheid verviert ?

We vinden daar een merkwairdig typeering van wat deze half foergusonse kultuur, van wat de wettelijke gesegranderde onthekwaamheid, en de onderdaanighedsmentaliteit gemaakt hebben van de vrouw die onder deze voorwaarden half en half contact neemt met het kultuure leven.

Is dat « monstrosus » van Schopenhauer uit de wereld verderven ? De moralisten woren in elk geval een zwarte strijd om het te behouden.

* * *

Volgen wij nu de vrouw van heden in haar curriculum vitae » en volgen wij de methode van wegever en paus ; halen wij onze voorbeelden uit de burgerij en spreken we van dat scheeps « destina » de plain d'un seuil et à l'agrement de tous » dat bestemd is om den troon tussen de vier huismuren te beklimmen en waarvan de man genoeg verdient om ze op de troon te laten zitten.

Den Heere zt dank
dank om het leven,
dank om de lucht en het licht
en het zon en het horen
en al !

Dus zal de volkstrouw te klezen hebben
tusschen de kuischijn en de elkaer voorstu-
rende onvolige moederschappen.

Dat zij voor de kinderen noch brood, noch
onderdaak heeft, dat zij hun onderhoud niet
van dragen, ze niet kan verzorgen en oproe-
den, is voor den wegever geen probleem.

Uiterhaast bekommt hem het lot niet van
het ongewijde meisje voor wie het kind vol-
gens onze zedelijke maatsaat, een schande is.

Het zal het teeken zijn van het verlies van faire
oproeding, van het verval of van een wan-
hoppendaad.

Hij spreekt over de toekomst van het ras...
zou de aan het toeval overgeleden kinderpro-
ductie door behoechte, onwieldende of zieke-
lijke vrouwen, dan niet nadelig zijn voor het
ras ?

Hij spreekt over de toekomst van het ras,...
niet van nood van heele huusgezinnet, het
verschrikkelijk aantal kindersterren in de be-
hoefte kroostrijke gezinnen, laten onze we-
gever kost.

Is het te verwonderen dat overal voor deze
toestanden een redding wordt gezocht ? Deze
middelen zijn Birth control en abortus.

De onwettige abortus is opgegrond tot een
maatschappelijke kwal.

In Duitschland telde men in 1927 een abor-
tuus voor een bevalling, in Frankrijk en in Bul-
garije kwam men bijna tot het zehde cijfer.

De onwettige abortus gebeurt meestal onder
de slechtste voorwaarden, dikwijls zonder
de elementaire hygiënische voorzorgen. De
slachtaffers van deze behandeling worden in
de hospitaal verzorgd bij mussen, niettemin
vindt geen dokter, zij levert zich over aan de
aarts van ontervarenen. Zoo behaalt het pro-
letariaat om aan de herhaalde moederschap-
pen te ontsnappen niet vervolg en blijft
aan de waarheid bestuurd.

Voor de gesegde vrouw is dit alles geen
probleem. Gauw genoeg is ze op de hoogte
van de vooroorlogse middeleien, en indien een
ongelijk gebeurt vindt zij een dokter die haar
helpt.

De vele moderne huusgezinnen die een modus
vivendi aangenomen hebben dat de vrouw
enige meteergenootschap heeft worden in ge-
val van conflict onverbindelijk door de wet
tot de « orde der liefe » teruggebracht.

Is het verwonderlijk dat de vrouw, onder
dergelijke rechten zijn alle van publieke orde.
De vele moderne huusgezinnen die een modus
vivendi aangenomen hebben dat de vrouw
enige meteergenootschap heeft worden in ge-
val van conflict onverbiedelijk door de wet
tot de « orde der liefe » teruggebracht.

De vrouw ontbrekt niet aan licht en lucht,
vrijeheid, activiteit en interesse. De moeder is
leven van de kinderen in den huissel-
ker kring onbekwaam om dat aan te kunnen.

Zeker is het, dat de huisselke kring noch
voor de kinderen, noch voor de moeder vol-
doende zijn, in het stadsleven vóór.

Het postulaat dat de vrouw beperkt blijft
bij den huuslijken kring, is valsch. Geene en-
cyclica, geene pranganda, geene wetten
vermogen het, ten minste in de beschaffd ge-
bleven handen, de vrouw van de huur onlangs
veroverde plaats te berooven.

De eiene menschwardheid is in taar ent-

Geling op de proef gesteld. Zal hij zijn meisje
helpen in haar moederschap, of zal hij maar
in de steek laten ? Het is op dat oogenblik
dat een kans voor het egoïsme open staat,
voor het genis aan het verantwoordelijkheids-
gevoel, voor het oneerlijk gedrag.

Hier heeft de wet partij getrokken voor den
vader die het oneerlijk gedrag verokeerd heeft.

Practisch wordt de vaderleider gevrijwaard voor
alle actie van de vrouw tegen hem. Wel be-
staan wettien die de verplichtende erkentenis
van het kind toelaten, die de wartschijflike
vader verantwoordelijk stellen, maar die actie
van de vrouw is dusdanig benoemd dat men
kan zeggen niet Edmond Picard, dat deze wet
maakte ? Helius, nergens vindt men zooveel
hypocrasie dan in deze periode van het meis-
jesleven. Alles wordt in het werk gesteld om
den jongen op te visschen die haar voor haar
leven de zekerheid zal geven.

En al is er in deze een zekere verbetering
gekomen, mag men toch zeggen dat de econo-
mische waarde van den evenwesen mag nog
steeds een rol spelen die bijna niet wederzijd-
sche vertrouwen onmogelijk maakt.

Voor zoovele meisjes is het huwelijk om
zoo te zeggen een eindeeloos. Wanneer zij « aan
den man » zijn, zoosoals het volk zegt, zijn voor
haar alle problemen opgelost. De grote slag,
is dat verkrijgen van de rust, van deze onver-
antwoordelijkheden der getrouwde vrouw, waar-
te heel de meisjesspoeding te zorgvuldig
heeft voorbereid.

De schijnbaarheid is, in deze levensstrid
om den man een onmisbaar wapen. Wat er
komt... minder belang.

Dat deze prematrijniale comedie als van
zelfsprekend wordt beschouwd, blijft uit de
traditionele grap over « voor het huwelijk al-
les honig, maar na het huwelijk pijnlijke terug-
keer tot de werkelijkheid. »

Slippen wij nog even aan, dat voor econo-
mische redenen het huwelijk zeer lastig wordt
geleefd ; dat praktisch de continente bij de
mannen niet wordt waargenomen ; dat in de
burgerij ten minste, de sexuele invulling bij
ontgaansprekelyk is, zoals Bertrand Rus-
sell zegt de kuischijn van het meisje de
groot bezorgsier van de prostitutie.

Zoosoals Schopenhauer zei : « de duizenden
vrouwen geofferd op het altaar van de cer-
taarheid van de dame. »

Ontelbaar zijn de gevallen waar de vrouw
besmet wordt door haaren echtgenoot.

Van meisjekant heeft ook het late huwelijk
een hier vooral slechtere zedelijken invloed.

Heel de onvoeding van het meisje is er ge-
richt te ver te houden van alle verleiding. Het
strengh gehouden meisje wordt zoo mogelijk

gescheiden, thuis of in de kostschool.

Maar nochtans moet ze haar « entrée dans
le monde » maken. Periodisch wordt ze in een
atmosfeer van flitserigheid en luxus ge-
plaatst (bal, zomervacances aan zei) om zo

om ons bevalling aan te kleeden, de modes, de
juwelen. »

In het optimende China vinden wij aldus
dezen wil van morele zuivering, gepaard met
den wil van de gelijkberechtiging. Twee her-
kenbare testers van een nieuwe ethiek.

* * *

Echter niet alle vrouwen uit burgerlijken
huize leiden zulk ijdel leven. Waar minder geld
is, is de vrouw ook dichter bij de werkelijk-
heid.

Hier vervult zij het idealen der oude ethiek,
zij leeft voor haar man, voor hare kinderen,

zij is de goede engel van den huurd.

Als wij echter ook deze vrouw nagaan in
haar dagelijks leven, moeten wij vaststellen
dat hare onderdaad ook hier weer, van
haar een beklagenswairdig schepsel maakt.

In de stad leeft zij ingesloten in den huu-
selijken kring ; ze neemt geen deel aan het
buitenvaren, hare wereld gaat van de keukens
tot de kinderkamer. Zij leeft volgens het ide-
aal, dat dat is van het meestve dritte Reich :

De aktiviteit van hant
man is haar zo vriend als aan de kinderen.

Nog steeds heeft ze in het beiseer van de
gemeenschappelijke goederen, voor zoveel zij
die ziel meer verdient heeft, niet het minste
recht. Nog steeds mag deze engel van den
huurd ja knikkens doen de meester des huizes
over de opvoeding en de toekomst van de kin-
deren beschikt. Nog steeds heeft de man recht
tot de « orde der liefe » teruggebracht.

De vrouw ontbrekt niet aan licht en lucht,
vrijeheid, activiteit en interesse. De moeder is
leven van de kinderen in den huissel-
ker kring onbekwaam om dat aan te kunnen.

Zeker is het, dat de huisselke kring noch
voor de kinderen, noch voor de moeder vol-
doende zijn, in het stadsleven vóór.

* * *

Volgen wij nu de vrouw in het huwelijk. Wij
hebben er reeds op gewezen dat het rein en
onthoudinghouder van de vrouw verre van den
levensschaar, de weigering van rechten en ver-
antwoordelijkhed in hare opvoeding voor het
huwelijk, en in haar leven na het huwelijk bij
haar wat men noemt, een minderwaardigheids-
complex hebben doen ontstaan.

De gelijkberechtiging is in het huwelijk zo-
als ander de volkeren, die staet van het ver-
trouwen. De wet erkent aan den man zonder
traditionele grondwet over « voor het huwelijk al-
les honig, maar na het huwelijk pijnlijke terug-
keer tot de werkelijkheid. »

Wat de rijke vrouw bereft, zicht die in de gele-
genheid wordt festeld, zich te ontwikkelen,

* * *

Wat een oogenblik dat postulaat aan
haar moedertje instand ten dienste
stelt van het gezin. Zij ken de « orde der
leide » verwelkomen.

Maar doet zij het ? Wordt ze er door haar
opvoeding toe gebracht ?

* * *

Het postulaat dat de vrouw beperkt blijft
bij den huuslijken kring, is valsch. Geene en-
cyclica, geene pranganda, geene wetten
vermogen het, ten minste in de beschaffd ge-
bleven handen, de vrouw van de huur onlangs
veroverde plaats te berooven.

De eiene menschwardheid is in taar ent-

zing der planten aangaat.

* * *

Ongetwijfeld moet Birth control als het enige doelmatige middel worden beschouwd tegen de op zich zelf onbestrijdbare kwaal van den onwenschen abortus.

In 1923 werd onder wettelijke voorbereidingsmiddelen die hunne publiciteit en vertoof beteugelt zoos dat der onzedige geschriften.

De eigenlijke reden van heel de hardnekkige oppositie tegen Birth control is niets anders dan de idee der zonde. Volgens de Pauselijke Encycliek en de grote meerderheid van onze moralisten, zou Birth control de mensch volkomen alle berigdeerdwaardigheid ontnemen, de mensch eenzame en groene, nergen meer dan een

De argumenten van landverdediging en arbeidskapitaal van den heer Carton de Wiart zijn in de sociale grondslagen van de nieuwe wetgeving. De wet wordt besproken in een stemming van verontwaardiging tegen de handelers in voorbehoedsmiddelen, die alzo de oorlog voorzettende Duitschers, in de schamen en de zielten gevoerd hebben.

Wel grain in de Kamer de stemmen op van de leden en van Ernest die de verdediging van het volk pleiten en de fabriekvoerder — en de fabriekvoerder — politiek van de verslaggever faken.

Vandervelde, die ook socialist is, steunt het voorstel omdat de Birth control propaganda een verontwaardigt. <Deze walddijke papieren die in onze bus gestopt worden en in de handen van ons kinderen komen, voor zels dat ze de traumissen van het leven hebben te overbrengen kunnen, en hun begrippen openbare en humne eerlijkheid nooit zou moeten ken- en. J

* * *

Ik wil nu onder ons wettencomplex een kreept trekken en er niet zedelijk bian van kunnen.
De bescherming van de familie die aangeleven wordt door den wegever als een allerserste zorg blijkt in de werkelijkheid de belangrijkste te zijn van het aan den vader overgeschreven.

De opperste leider van het gezin is onverantwoordelijk voor zijn leiding, in ruil voor de vrijheid worden hem zine fonten vergeleken of worden ze met minder strengheid ge-
behandeld.

Waar de verantwoordelijkheid niet gepaard staat met vrijheid en macht, is de Gerechtigheid zoek.

Tegen wil en dank wordt het huusgezin beschouwd als één en onverdeelbaar, al leven man en vrouw ver van elkaar.

Degenen die terugdenken voor een feitelijke heideling worden tot een samenleven verplicht tot een fel is voor man, vrouw en kind.

Ligt er niet iets oneindiger in het handhaften van een normaal huus?

als een onechtische en kleingeburghelike daad beschouwden, zich te weigeren aan den jongen die haar verlangde.

Wanneer de tegenstanders van Soviet Rusland het over de o-Russische hel hebben, en over de zogenoemde nationalisatie van de vrouw, is het nog altijd deze zeer thiedelike dwalingen, die de Soviet Unie al lang achter den rug heeft, die ze als bewijsoering gebruiken.

Lenin en Kropotkin, zijn vrouw, reageerden onmiddellijk tegen al te radicale en simpelstelsche opvatting. Er is geen kwestie van, zei Lenin, de askese te prediken, maar de tegenwoordigheid van het sexuele leven is een valse voorstelling van het gezond gevulde heilideal. « Nog monnik, noch Don Juan. » De Glaswatertheorie is onmarxistisch en onsociaal. »

Langzamerhand groeide uit de chaos die de ontwrigting achter gelaten had, de nieuwe esthetiek op, bevrijd van de overdriftelingen der eerste tijden. De echte geest van de familie wegeving, van Sovjet-Rusland, door een breedgevoerde propaganda verspreid, drong

Het belang van moeder en kind is primordiaal. Daar ligt de grondslag van de nieuwe familie. Deze nieuwe grondslag heeft de patriarcale familie vervangen, de opvatting waar moeder en kind het bezit zijn van den man. De Sovjet wegevindt erkennt de volkomen langzamerhand door.

gelijktelling van man en vrouw. Onderfond en opvoeding der kinderen, het beheer en beschikking van de goederen, zijn volkommenelijk verdeeld. De vrouw is niet verplicht haar man te voigen, de echelgenooten zijn volkommen vrij in de keuze van de gezamenlijke of aparte woning.

Het huwelijks is een gewone registratiesformatie waarvoor 1° de toestemming der twee partijen, 2° de vereischte leeftijd, en 3° een gezondheidsgestuigsschrift noodig zijn.

Het huwelijks wordt ontbonden op verka-

ring een der partijen, zonder discussie noch raadpleging van de andere partij. Deze wordt door het registratiebureau per brief verwijld.

De economische gevolgen van de echtscheiding en het behouden der kinderen zijn punten die aan de wilshier van den rechter overgegaan worden. Alleen voorziet de wet een steun gedurende zes maanden aan de partij die werkloos is, en getrouwende een fair aan de partij die tot werken onbeholwaard is.

In deze is er geen verschil tusschen het wettelijk geregistreerd huwelijk en dat dat niet geregistreerd is. De verantwoordelijheid van den gehuwden vader is volhomend dezelfde als

die van den ongelukkenden.
In geval her vaderschuld betwist wordt mag het door alle rechtshandelen bewezen worden. Twijfel is een voordeel van het kind, Indien de vrouw niet meer dan een man bekringken heeft gestaan gedurende de periode van de he- vruchting, wordt de verantwoordelijkheid tussen huwelijksgenoten vaders verdeeld. Rusland heeft zo in hare wetgeving de principie toegepast die in 1907 door Edmond Picard te vergels werden verdeeld aan den Spaansche huwelijksgenoot, die niet meer leeft voor den

Nu over abortus.
Russland is het enige land waar de abortus voor de wet wordt toegelaten. Abortus is niet alleen toegelaten, maar wordt van staatswege gecontroleerd. Hij wordt toegelaten onder bepaalde voorwaarden : 1° dat de gezondheidstoestand des materiële toestand van de vrouw het vereist ; 2° dat de zwangerschap niet vertrouwlijker dan drie maanden gevorderd is. Elk geval moet worden onderzocht.

De uitstroom van deze politiek is beslistend voor de toekomst. De sterfgevallen zijn gestaag tot 1.250.000 (terwijl in onze landen de aangetrouwde vrouwen 4 à 6 procent van abortus bedraagt). De onwettige abortus is vooral als verdiensten. Rusland is ten dage t'land waar het minst afgedreven wordt. De abortus wordt hoofdzakelijk en zeer doelmatig bestreden door het systematische onderhoud van de gezondheid in het gebied van contraceptieve middelen.

De Russische volksvrouw, de boerin, is beïnvloed door de gedwongen moederschaps. Zij is een veel minder wanter dan de zorg voor het kind wil en kan dragen. Zij is niet meer de hoofd van haar huuslijken kring. Zij is bevrucht door verschillende politieën en pannen historie. Zij is niet meer de slaf van hare kinderdrif. Deze worden ook niet meer verwatoosd die buitenlands werkt. De Staat heeft de arbeidsweg voor de vrouw uit haar gesloten huisvesting mogelijk gemaakt. Kribben en kinderdrift ontgaan nu de bewoede leiding, waar vele huishoudens werkzaam zijn, zijn opgericht.

een soort sociale leven te heeft dat verschillende soorten sociale leven en verschillende soorten plekken veroordert. De eenigste theorieën die de tendens die in het begin van de Sovjetperiode de vrouw wilde gefeliciteerd niet den man en de vrouw alleen bedrijven, wat ook het werk zelf zijzelf, is langzamerhand aan ⁴ verwaktien. Het betreft organisaties van haar sociale leven die de mogelijkheid geopend voor de vrouw zich te specialiseren in de bedrijven en daarbij te werken die haar het beste passen.

Misschien wist er op dat alrededs de vrouw in de nieuwe Russische beschaving beter aangeleid was dan in de oude, dat de wetten hunne politieke verhoudingen wij nog dat de diepe sociale en zedelijke

Wij hebben er genoegzaam op gewezen dat wij in ons land een groep mensen bestaan, die de maatschappij ontwijken, Rusland hebben toegeleent op zeer onmaatige wijze de prostitutie te bestrijden. mag zeggen dat er in Rusland bijna geen institutie meer is.

AANSPRAAK van Mr. Voorzitter aan Mr. VI

Mijn genegen Confrater,
Ik bied u, met genoeg
van het Vlaamsch Pleitgen
Gij zijt een onzer jong
begafde medeledelen, e
hebbende aanwezigen u

uw talent toegeknikt.
Onvoorbereidde instanties
zien van uw studie zeker niet verwachten.
Het sprengestosse wa-
ren de latste jaren, van lie-
gen en gedragbegeerting
van « Ruptures »...
hoeven: « Ruptures »...
uwe uiteenzetting en con-
clusie geven tot vang.
Staande voor het maatsch-
aap en daarin « De Vrouw als
een West-Europees
faillieën verthaard!...

Griekische Schoonheid ...
diesche Monumenten ... Milt
schen Heerlijkhed ... Rij
Jacques-Rousseau ... Léon
West-Europeesche cultuur
at die vaderschappen ...

In de tegenstelling vi
ik niet aan aprioristische
Hebt gij echter niet, ge
en droeve toestanden te z
De vrouw in zekere sta
deel: mochtens hoeveel z
te treffen, die hoog staan
ontwikkeling, kunst en le
en hun kennisnaden ontgaan
graafden mededeelen !.
die blijvend in de wereld
reid de Vrijwillige Armoe
men hun schatten en hun
van de elende van ander
teloorgesteld?

Ge hebt uit de Duitss
nenthauer aangehouwd, zii

manuel Kant, die schreft
“en ik denk niet dat de vrouw
werken en de sociologische
Lombroso, Anatole France
in ‘Werdeid schrijft nog
parteiing van het Krispe
gegeven !

Zai het uit plaatselijke
mannen niet verworpen !
In alle maatschappijen
en kwaads te vinden !

Zai de heldigheid, of liev
van het individu, zat de o
mensch - aan een Partij-1

hoogste waarderen blijven
Gij veroordeelt!
Ik vraag:
Is de man daair ge'leefde
le de vrouw daair ge-
le het kind daair ge'leefde
Daair waar een grill of
breukt van aanhangestokken
de levens?
Laat mij daar tegen de
onderlijk, huiselijk leven

ren die in onze bus festgoten worden en in de handen van onze kinderen komen, voor zelfs dat ze de treurnissen van het leven hebben leren kennen, en hun begrijpen openbaren, die humne eerlijkheid nooit zou moeten kennen. »

* * *

Ik wil nu onder ons wettencomplex een streep trekken en er het zedelijk bilan van opmaken.

De bescherming van de familie die aangegeven wordt door den wegver er als een allercerste zorg blijkt in de werkelijkheid de bescherming te zijn van het aan den vader ondergeschiedte gezin.

De opperste leider van het gezin is onverantwoordelijk voor zijne leiding, in ruil voor zyne vrijheid worden hem zyne fouten vergeven of worden ze met minder strighteit gestraft.

Waar de verantwoordelijkheid niet gemaard gaat met vrijheid en macht, is de gerechtigheid zoek.

De opperste leider van het gezin is onverantwoordelijk voor een samenzwering van een vrouw en een kind.

Tegen wil en dank wordt het huusgezinschouw als één en onverdeelbaar, al lever ook man en vrouw ver van elkaar.

Degenen die ter gedienst voor een feitdelijke verdeling worden tot een samenzwering veroordeeld dat een hel is voor man, vrouw en kind.

'Ligt er niet iets onzedeliks in het handhaaven van eenen toestand, in het oprichten van aangenomen verplichtingen, als beide partijen doen will niet meer hebben, die hun heizelde toen zij ze aanname.

Indien het vertrouwen onmisbaar is voor de liefde, voor een gelukkig gezin, moet dan niet het huuselijk beschouw worden als een contract » intuïtu personae » waar de wil van een enkel der partijen voldoende moet zijn om een contract te stellen aan het vertrouwen en aan het contract.

De crisis van het huuselijk is grootendeels te wijlen aan de onaangenaamheid van deze instelling, voor een ander gediede aan onze ongzeerde levensmatosieer.

En ligt de oorzaak van de onzedelijkheid van onzen tijds niet in het economische?

Het leven van de moderne mensch, waar hij ook werkzaam zij, is die angstige facit gevonden naar geld, altijd meer geld, naar het genoeg wat in onze beschaving macht vereent, een erblijfend inboezemt, het enige wat de mensch aan deze of gene kant van den afgrond stelt, die de kapitaalkrachtigen van de slaven schiedt.

* * *

Onze wetgeving en heel onze moral betrekken tot het verleden.

Aan diegenen die de christelijke ascetismus aanroepen om er op de welvaart van de menschappij en de instellingen der wereldlike macht te steunen, aan het leger der tempelechtersraars, roep ik toe met Julian Benda:

« Christus heeft het vermaeden dat hij voorbijgaande, heeft de opofferingsgest niet gepredikt die des veldslagen wint en de heerschappij verscherft. »

De lieide en opofferingsgest van de vrouw heeft de wegever in watten vastgelegd.

Da heiligheid der familie, de aeternae saecordes van de vrouw zijn voorwendsels voor de gemakzucht en de uitbuizing geworden, zij

in de partie woning,

het menschlik ras), de crisis van het huuselijk willen zij door de bemoeijing der echtscheidingen, door het prediken van de « orde der Tiefe » oplossen.

Duitschland geeft een acut beeld van deze voorrechten der brutale macht.

Deze gedachte is in Duitschland ontstaan uit een opgegroeid in de beharde na-oorlogse psychose : het minderwaardigheidscomplex der Deutsche collectiviteit.

Zoals Conscience's Vlaanderen, heeft Duitschland naar de heldenvoorrechten gegroept die aan de waarschijnlijke vaders-veldtocht maar een redding uit zyne ellende. Het is de nieuwe Duitse heidendoede die leeft in het uniformen en vaandel-enthusiasme, die leeft in de fiere zwarte stem van Hitler.

Het is deze orde die van elke Duitscher die van het kantoor thuis komt een held maakt, die door zijn vrouw nederig. Gedied moet worden, aanbeden als een krieger van het slagveld terugkeert.

Hier zoudas in zoovele andere dominen verloopt het fascisme, in acute vorm, en als het ware tot fare logisch consequente gedreven uitweg, de grondideeën van een sterven der wereld.

* * *

Anderen hebben de gevolgen aanvaard van de diepe veranderingen die ons doggelijks leven doorstaan huet. Zij hebben een nieuwe orde geschaapen uit den economischen chaos.

Zij hebben waarschijn gezegd aan het verweerde lichaams der oude vrilheden van 1789 waarvan ten slotte de enige graafoverlevende is : de vrijheid om zijn evenmaatsje uit te buiten.

Zij hebben den zwakke eenne waardigheid geschonken die de overwoekerende vrijheid der machtingen hen ontziegt. Zij hebben de vrouw van het misbruik & proprie imbecillitis sexus » verlost.

Rusland heeft de nieuwe ethiek der moderne beschaving opgebouwd.

Rusland heeft op zich genomen de arbeider, de vrouw, het kind, als menschen op te voeden. De hypocrisie van de reine onschuld van een kind, die ze van het leven afzonderde, die de voorwaarde was van hunne eerbaarheid, is uit hun leven verbanen. De gevoelingen van de zondencomplex. De sexuele betrekkingen zijn niet meer de rechtvaardiging nodig van het sacro-sanktite huwelijk.

Wel ontstond er in de eerste jaren der omwenteling eenne verwarring, de normale veranting die het overmerken der oude sexueele ethiek onvermijdelijk met zich moest brengen.

De opvatting dat de sexueele betrekkingen des heil natuurlijk waren leden tot de zoogenaamde « glasswatertheorie » ; de sexueele behoeft is, zoals honger en dorst, moet tifdig bevredigd worden en heeft dan ook niet meer belang dan het drinken van een glas water. Trouwens zeggen de jonge verdeelgers van deze opvatting, dat sociale leven haalt ons voor lieide geen tijd. Het gevolg daarvan was die zeer tijdelijke periode gedurende dewelke in zekere middens, communistische meisjes het

als ze huurhuis werkt. De Staat heeft de onvoldoing der vrouw uit haar gesloten huisholding mogelijk gemaakt. Kribben en kinderen onder bevoegde leiding, waar vele vrouwen werizzaam zijn, zijn oprecht.

Het huuselijk is een gewone registratieformaliteit waarvoor 1° de toestemming der twee partijen, 2° de vereischte leeftijd, en 3° een gezondheidspaspoort nodig zijn.

Het huuselijk wordt onthouden op verklaring van een der partijen, zonder discussie noch randpleging van de andere partij. Deze wordt door het registratiebureau per brief verricht.

De economische gevolgen van de echtscheiding en het behoud der kinderen zijn punten die aan de wijsheid van den rechter overgelaten worden. Alleen voorziet de wet een steun gedurende zes maanden aan de partij die werkloos is, en gedurende een jaar aan de partij die tot werken onbekwaam is.

In deze er geen verschil tussen het volledig geregistreerd huwelijk en dat dat niet geregistreerd is. De verantwoordelijkheid van den gehuwd vader is volkomen dezelfde als die van den ongehuwden.

In geval het vaderschap betwist wordt mag het door alle rechtsmiddelen bewezen worden. Twijfel is ten voordele van het kind. Indien de vrouw niet meer dan een man bevriskt heeft gehad gedurende de periode van de beschaving, wordt de verantwoordelijkheid tussen de waarschijnlijke vaders verdeeld.

Rusland heeft 200 in hare weigering de principieën toegepast die in 1907 door Edmond Picard te vergoed werden verdedigd voor den Sennat. Hierde van het nieuwe leven aan den nagedachtenis van de verder zagen dan hun illid.

Heeft deze echtscheiding politiek zoals de eerste weigering na de Franse Revolutie : « Ces lois qui rouinent des torrens d'immoralité », de immoraliteit bevorderd ?

In het begin heerschte zodas ik er reeds op wes, een korte epoësie van vestwilverlief en scheen Rusland de Franse proef te zullen volgen. Doch heel de Sovjet cultuur ontwikkelde, in de menschen met de individueel waardigheid, het verantwoordelijksgevoel van man en vrouw tegenover elkander.

De economische ontafankelijkheid van de vrouw wordt door de propaganda ontwikkeld en door de wet ondersteund.

De vrouw of zij builen werkt of niet, behalve over de half van de informen van de gemeenschap. Als zij niet werkt buiten huis, worden deze rechten beschouwd, als een vergoeding voor het gelevere huiswerk.

Het is de economische ontafankelijkheid die de ontvoeging heeft mogelijk gemaakt.

Met de toenemende zelfstandigheid en onafhankelijkheid van de vrouw verminderde spoedig de conflict. In het begin, onderdaad, waren de nog niet gevuldeerde mentaliteit en levenswijze van de vrouw, de meest voorkomende oorzaken van de echtscheidingen.

Het kameradschappelijk huwelijk gaat nu gepaard met een toenemende gemeenzame sociale activiteit. Het gezonde familiale instinct neemt de overhand. De gezonde man en vrouw keeren, als het ware instinctmatig, terug tot de meest normale, de meest natuurlijke vorm van samenleven : de monogamie. Rusland komt geleidelijk en zeker, terug tot een stabilsate van het huwelijk op zime nieuwwe basis, en slingt zyne criss van het duwelskijp oproest te hebben. Het aantal ethische dingen is niet hoger dan in de West-Europese landen, en verminderd aantouwend.

Wat Mee

De heilig gelu minnij toev ver vest vasi gen over deli zee. Iannij wer bij was

Her ligt in enieders bereik met wat goed en wil ons ten minste één nieuw abonnee bij te brengen.

DAT IEDER HIERVOOR ONMIDDELIJK ZORGJE !

Sta

Wat Mee

De heilig gelu minnij toev ver vest vasi gen over deli zee. Iannij wer bij was

AAN ONZE ABONNÉS !

Her ligt in enieders bereik met wat goed en wil ons ten minste één nieuw abonnee bij te brengen.

DAT IEDER HIERVOOR ONMIDDELIJK ZORGJE !